

ЈОВИЦА АЋИН, рођен 1946. у Зрењанину. Пише песме, кратке приче и есеје, преводи с немачког, француског и енглеског. Објављене књиге: *Унакрснй дивљина йамћења*, 1970; *Изазов херменеуџике*, 1975; *Паукова йолийика*, 1978; *Шљунак и маховина*, 1986; *Поеџика расџиројсџива*, 1987; *Дуђе сенке крайџких сенки*, 1991; *Поеџика кривоџворења*, 1991; *Униџџийџи йосле моје смрџи*, 1993; *Гаџања йо йеџелу – о изџнансџивима и лоџорима*, 1993; *Аџокалийса Сад – наџрџи о Божансџивеном маркизу*, 1995; *Лейџиров сановник*, 1996; *Неземаљске йојаве*, 1999; *Љуба Поџовић – одисеја једне сенке*, 2000; *Лебдећи објекџи*, 2002; *Ко хоће да воли, мора да умре*, 2002; *Мали ероџски речник срџскоџ језика*, 2003; *Сениџџиџа и друџи расказы* (на македонском), 2005; *Дневник изџнане дуџе*, 2005; *Голи демони / Наџе жене* (коаутор-илустратор М. Милетић), 2006; *Прочийџано у џвоџим очима*, 2006; *Шеџиња йо крову – сабрани џрџеџи Франца Кафке*, 2007; *Голи йрџиоведач – о којечему изџубљеном и нађеном*, 2008, 2011; *Уџће океана и друџе йриче*, 2011; *Поеџика кривоџворења – у џраџању за обманама*, 2013; *Јеванђеље йо маџарџу и друџе йриче о сџџним свеџтим йренуџима*, 2013; *Сродници*, 2017; *Пилоџ йтрамваја*, 2019.

ДУШКО БАБИЋ, рођен 1959. у Скуцанима код Гламоча, БиХ. Гимназију завршио у Гламочу, а дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, књижевну критику, есеје, студије, уџбенике и приручнике. Тренутно је управник Српске књижевне задруге. Књиге песама: *Тескобе*, 1997; *Пјесме срџскоџ солдаџа*, 1998; *Трџџа*, 2001; *Умиџи се, сузама* (избор и нове), 2015; *Ако љубав нисмо*, 2017; *Повраџак / The Homescoming* (двојезично, прев. на енглески Лазар Маџура), 2017. Студије, монографије, есеји и уџбеници: *Позориџџе ираџионалноџ – сџџудије о драми Александра Поџовића*, 1988; *Књижевност 1–4*, 2003–2005; *Мисџика срџскоџ романџизма*, 2004; *Школски речник књижевних џермина*, 2006; *Народ на међи*, 2011; *Школски речник књижевних џермина*, 2012.

ВЛАДАН БАЈЧЕТА, рођен 1985. у Босанској Крупи, БиХ. Дипломирао на групи за српску и општу књижевност на Филолошком факултету у Универзитету у Београду („Поезија Владана Деснице”), где је завршио

мастер („Проза Стевана Раичковића”) и докторске студије („Књижевно дјело Борислава Михајловића Михиза”). Бави се савременом српском књижевношћу и теоријом књижевности.

МАЈА БЕЛЕГИШАНИН, рођена 1980. у Београду. Завршила српску књижевност и језик са општом књижевношћу на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију и књижевну критику. Књиге песама: *Исход неба*, 2007; *Светлосна џруџа*, 2011; *Зимско сунце*, 2014; *Песме разних боја* (за децу), 2017; *Нежна ѓраница*, 2018; *Биљке и девојнице*, 2019.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Оснивач је и главни уредник издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Књиге песама: *Подземни биоскоп*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о стварима*, 1996; *Архијелаџ*, 2002; *Елементи*, 2006; *Оближња божанствена*, 2012; *Маја*, 2017; *Тиха зверка поднева* (изабране песме и хронике), 2019. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О српској поезији друже ђоловине 20. века*, 2000; *Месина која волимо. Есеји о српској поезији*, 2009; *Књижевности и дани*, 2018; *Краљевствена без ѓраница. Есеји о српској поезији XX и XXI века*, 2019. Приредио више антологија.

ДРАГАНА БОШКОВИЋ, рођена 1980. у Новом Саду. Дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се проучавањем српске књижевности 19. и 20. века, посебно фантастиком, народном и постмодерном књижевношћу. Пише есеје, студије, кратке приче и критику. Књига приповедака: *Фауномнологија*, 2008. Студија: *Моћ фантасије – фантасија у ђрозном и драмском стваралачиву српскоџ реализма*, 2018.

РАДМИЛА ГИКИЋ ПЕТРОВИЋ, рођена 1951. у Врбасу. Пише прозу и есеје. Објављене књиге: *Ошворише Јеленине ђрозоре*, 1978; *Намасије, Индија*, 1984; *У Фрушкој ѓори 1854*, 1985; *Милица–Вук–Мина*, 1987; *Разџовори о Индији*, 1989; *Прејиска Милице Сиџојадиновић Срџкиње са савременицима*, 1991; *Искусива ђрозе – разџовори са ђрозним ђисцима*, 1993; *Токови савремене ђрозе – разџовори са ђрозним ђисцима*, 2002; *У ђошрази за ѓлавним јунаком*, 2003; *Срџкињин круџ кредом*, 2006; *Библиџрафија радова о Милици Сиџојадиновић Срџкињи*, 2007; *Ликови у Дневнику Анке Обреновић*, 2007; *Дневник Анке Обреновић*, 2007; *Живош и књижевно дело Милице Сиџојадиновић Срџкиње*, 2010; *Сиџара ђрича*, 2013; *Кореја, post scriptum*, 2014; *А ѓде је Чехов? Разџовори о ђрози*, 2015; *Вијетнам и девеш змајева*, 2016; *Кришिका ђамћења*, 2017. Приредила више књига.

АЛЕКСАНДАР ДУЊЕРИН, рођен 1974. у Новом Саду. Студије српске књижевности и језика завршио на Филозофском факултету у Новом Саду. Као уредник и новинар радио у више новосадских и београдских часописа и листова. Пише прозу, студије, есеје, критику, чланке и приказе. Од 2015. године, са супругом Миљаном Дунђерин, води Приватни културни центар „Акваријус” у Косовској Митровици. Објављене књиге: *У најуклој љусци*, роман, 2002; *Демони одлазе I. Српска ѓроза на ѓочешку 21. века*, 2014; *Демони одлазе II. Разгвори и ѓолемике на ѓочешку 21. века*, 2014. Приредио више књига.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Завршио општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарцисове љубавне ѓесме*, 1999; *Асѓаѓово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014; 22, 2019. Приредио *Анѓолоѓију љубавне ѓоезије*, 2003.

АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ, рођен 1949. у Ратарима код Смедеревске Паланке. Дипломирао (1973) и магистрирао (1976) на Филолошком факултету у Београду, на Групи за југословенску и општу књижевност, а докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду (1993), на Одсеку за српску књижевност. Историчар књижевности, пише студије, уѓбенике, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Како ѓредаваѓи књижевностѓ – ѓеоријске основе насѓаве*, 1984; *Облаци у дуѓи – ѓесниѓиѓво Дуѓана Васиљева*, 1986; *Песниѓи и ѓреѓи*, 1993; *Поезија срѓскоѓ неосимболизма*, 1994; *Порекло ѓесме – девѓѓ разгвора о ѓоезији*, 1995; *Сѓва-раоѓи и сѓѓвориѓиел* (три молитвена певања), 2003; *Чиѓанка* (за други разред гимназије и средњих школа), 2005; *Сѓиѓх и ѓамђење: о ѓоезији и ѓоеѓиѓици Милосава Теѓиѓа*, 2018; *О исѓорији, сеѓањима и самоѓи: есеји и криѓиѓике о срѓској ѓрози XX века*, 2019. Приредио више књига, антологија и зборника.

ТА-НЕХАСИ КОУТС (ТА-NENISI COATES), рођен 1975. у Балтимору, САД. Амерички аутор и новинар, у чланцима за водеће америчке часописе и књигама есеја највише се бави друштвеним и политичким питањима, а нарочито положајем афроамеричке заједнице у САД-у. За збирку есеја *Between the World and Me* добио је Националну награду за документарну прозу 2015, исте године кад је добио и такозвану „стипендију за генијалне” Фондације Макартур. Поред есејистике познат је и по раду на *Марвеловим* стрип серијалима *Црни Панѓѓер* и *Каѓѓѓѓан Америка*. У прози се окушао 2019. романом *Плес са водом* (*The Water Dancer*), за који је добио позитивне критике америчких књижевних кругова и читалачке публике. *Плес са водом* ће објавити издавачка кућа Дерета у току 2020. (И. Ц.)

ТАЊА КРАГУЈЕВИЋ, рођена 1946. у Сенти. Пише поезију, препеве, књижевну критику, студије и есеје. Књиге песама: *Вратио се Волођа*, 1966; *Несан*, 1973; *Сћуд*, 1978; *Самица*, 1986; *Осмејак омчице*, 1993; *Дивљи булевар*, 1993; *Мушка срма*, 1993; *Душа њрна*, 1995; *Осмејак њод сћражом*, 1995; *Ауђиђорђиређ са крилом*, 1996; *Словочувар и словочуварка*, 1998; *Пејзажи невидљивођ*, 2001; *Године, ѡесме*, 2002; *Писмо на кожи*, 2002; *Њуђинов дремеж*, 2004; *Жена од ѡесме*, 2006; *Плави снеђ*, 2008; *Сћаклена ѡрава* (избор), 2009; *Ружа, одисћа* (избор), 2010; *Мођел за збођом*, 2010; *Хлеб од ружа*, 2012; *Сћаклена ѡрава – седам ѡесама на седам језика*, 2012; *Од свеђлосћи, од ѡрашине*, 2014; *Трн о свили* (избор), 2016; *Ефекађ лейћира*, 2016; *Корона – мале ѡесме*, 2017; *Extravaganza*, 2019. Књижевна студија: *Миђско у Насћасијевићевом делу*, 1976. Књиге критичко-есејистичких текстова: *Додир ѡауновођ ѡера: књиђа чиђања 1*, 1994; *Трејейћ и чвор: књиђа чиђања 2*, 1997; *Божансћиво ѡесме*, 1999; *Орфеј из ѡеређане: књиђа чиђања 3*, 2001; *Куђија за месечину*, 2003; *Сврач на влађи ѡраве*, 2006; *Изђоворићи звезду*, 2010; *Талођ недоврше-нођ*, 2010; *Телеђрами и молићве*, 2015; *Свеђлосћ за друђе очи*, 2016; *Прођи исђод чаробнођ лука*, 2018; *Пуђник ка омеђи – ѡри ѡесника, ѡри есеја* (*Ева Зоненберђ, Тони Хођланд, Вислава Шимборска*), 2018.

ГОРАН МАКСИМОВИЋ, рођен 1963. у Фочи, БиХ. Бави се српском књижевном историјом и теоријом од XVIII до XX века, савременом српском књижевношћу и књижевном критиком. Објављене књиге: *Умјеј-носћ ѡриђовиједања Бранислава Нушића*, 1995; *Мађија Сремчевођ смјеха*, 1998; *Домановићев смјех*, 2000; *Срћске књижевне ѡеме*, 2002; *Тријумф смјеха – комично у срћској умјејничкој ѡрози од Досићеја Обрадовића до Пећра Кочића*, 2003; *Крићичко начело – књижевнокрићички ођледи*, 2005; *Свијеј и ѡрича Пећра Кочића*, 2005; *Искусћиво и доживљај – срћске књижевне сћудије 19. вијека*, 2007; *Комедиођрафски Орфеј и друђи ођледи*, 2010; *Иденићијећ и ѡамћење*, 2011; *Крићичка ѓозба – књижевно-крићички ођледи*, 2012; *Заборављени књижевници – књижевноисторијски ођледи о скрајнућим ѡисцима срћскођ 19. вијека*, 2013; *Казивање ѓрада и друђи ођледи – од Њеђошца до Борисава Сћанковића*, 2014; *Симо Мађавуљ и Бока Кођорска*, 2018. Приредио више издања српских писаца и саставио неколико антологија.

СЛОБОДАН МАНДИЋ, рођен 1947. у Сутјесци код Зређанина. Пише прозу, књижевну критику и есеје. Књиге приповедака: *За временом кишца*, 1977; *Пећољешка*, 1985; *Колонисћи* (документарне приче), 1996; *Сћаница ѡље* (старе и нове приповетке), 2003. Књига есеја: *Сенћандрејске бащине*, 1999. Романи: *Време очева*, 1988; *Хроника нађушћених кућа*, 1994; *Каирос*, 1998; *Некрщћени дани*, 2008; *Изђубљени едем*, 2011; *Очев нови мандаћ*, 2016; *Кружок на злађни ѡђон*, 2018; *Панонски ѡалимисесћи*, 2019.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене књиге: *Леђишмаџија за сигнализам – џулсирање сигнализма*, 2016; *Трагом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансној и барокној српске књижевности)*, 2018. Приредила више књига.

ПРЕДРАГ МАРКОВИЋ, рођен 1955. у Чепуру код Параћина. Књижевник, издавач, уредник и преводилац, пише прозу. Био је председник Народне скупштине Републике Србије (2004–2007) и министар културе (2011–2012). Оснивач и власник издавачке куће Стубови културе од 1993. до 2013. године када је престала да постоји. Објављене књиге: *Морали би доћи насмејани лавови*, 1983; *Ојменосиј душе*, 1989; *Заводник нишћивила*, 2017; *Ковчеж комедијаниј*, 2018.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лейојиса*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљојис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Појајник*, 2007; *Свејилник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Ојледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Исџираџа је у џоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Леђишмаџија за бескуђнике. Српска неоавангардна џоезџија – џоетички иденџишџеј и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дуџића*, 2009; *Исџираџа џредака – искушења колекџивног и индивидуалног ојсџанка*, 2018. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклоједије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

СРЂАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је 2015. године одбранио докторску дисертацију „Лик странца у српском роману 19. века“. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свејломраџа*, 2011. Студије: *Чеџрсиј и камаџне – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јаџин осмејак – смех у џријоветкама Јакова Иџњајовића*, 2015; *Лик сџиранца у српском роману 19. века*, 2018; *Улица Милуџина Миланковића*, 2019.

РАНКО ПАВЛОВИЋ, рођен 1943. у Шњеготини Горњој код Теслића, БиХ. Пише песме, приповетке, романе, драмске текстове, есеје и књи-

жевну критику за одрасле, затим песме, приче, романи и драмске текстове за децу, бави књижевном критиком и есејистиком. Објавио је неколико десетина књига, међу којима и следеће збирке песама: *Немир сна*, 1963; *Дамари јасеновачки*, 1987; *Косији и сјене*, 1997; *Небески лан*, 2001; *Пјесме* (избор и нове), 2004; *Срж*, 2005; *Дама из Госјодске*, 2006; *Лов*, 2007; *Пјесников љрах*, 2008; *Монашки сонети*, 2011; *Између двије љразнине*, 2011; *Дубље од слуђње*, 2012; *Поврађак у љачку* (избор и нове), 2013; *Зрно*, 2014; *Нова љланеђа*, 2014; *Прелазак у сјенку* (избор и нове), 2015; *Лаку нођ*, *Љђљана*, 2016; *Плавеђ*, 2018; *Измађлица*, 2018; *Вински сонети*, 2019. Године 2004. су му објављена и *Изабрана дђела* у четири књиге. Живи и ствара у Бађалуци.

ВИКТОР РАДУН ТЕОН, рођен 1965. у Скопљу, Северна Македонија. Дипломирао на економском факултету 1990. године. Од 1991. живи у Новом Саду. Ради као професор економије и менаџмента на Универзитету Метрополитан у Београду. Пише поезију, прозу, есеје и критике, објављује у књижевној периодици. Бави се филозофијом и студијама будућности, преводи са енглеског на српски и македонски и обрнуто. Књиге песама: *Јаје једнорођа*, 2008; *Вавилонски водођади*, 2012; *Чудо Феникса*, 2013; *Крв и ружа*, 2016; *Змија олује*, 2019. Научна монографија: *Конкуренција на нищану*, 2008. Филозофске књиге: *Свеђло у човеку*, 2010; *Храм ексђазе*, 2017; *Трансхуманизам – будућности без људи*, 2018.

СРЂАН В. ТЕШИН, рођен 1971. у Мокрину код Кикинде. Књижевник и новинар, студирао је филозофију и комуникологију у Београду, а дипломирао је на поетици кратке приче. Пише песме, приповетке, романи, есеје, драме и књижевну критику. Објављене књиге: *Coated brain / Поховани мозак*, 1996; *Свеђло Тројсђиво Георђија Зецовскођ*, 1997; *Сђјан наслов за љанићомиму*, 1997; *Анићологија најбољих наслова*, 2000; *Казимир и друђи наслови*, 2003; *Кроз љусђињу и љращину*, 2005; *Куварове клеђиве и друђе љадосђи*, 2006; *Алићернађивни водич кроз Вавилон – колумне, чланци и есеји 1998–2008* (прир. Н. Ушумовић), 2008; *Исђод црђе*, 2010; *Приче с Марса*, 2015; *Гори љори љори*, 2017; *Моје*, 2019. Приредио је више антологија, панорама и избора кратких прича. Живи у Кикинди.

ИГОР ЦВИЈАНОВИЋ, рођен 1979. у Тузли, БиХ. Завршио је основне и магистарске студије енглеског језика и књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави превођењем књига савремене америчке и енглеске књижевности, као и некњижевних дела социјалне и научне тематике. Објавио је преводне прозе Џона Барта, Ени Пру, Криса Абанија, Рејфа Ларсена, Родија Дојла, Дејвида Фостера Воласа, Данијела Големана и др.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ